

Únor 2020

číslo 2

**ROZHOVOR S PANEM UČITELEM PATÁKEM
PAMĚŤ MOJÍ RODINY
KŘÍŽOVKY
A SPOUSTA DALŠÍHO**

Tonda Obal na cestách - beseda o odpadech

Dne 18. 12. proběhla na celé škole beseda o odpadech. Beseda se uskutečnila ve čtyřech učebnách, kde se vše odehrávalo. Besedy se zúčastnili žáci všech tříd, od první až do deváté. Šel jsem tam samozřejmě také, a první věc, které jsem si všiml, byly koše snad na všechno. Čekal nás tam přednášející, který se nás nejdříve zeptal, co jsou odpady a co se s nimi dělá. Pokračovali jsme povídáním o nakládání s odpadem. Probrali jsme skládkování, spalování odpadu a recyklování. Popsali jsme si vznik a fungování skládky. Skládky se vytváří tak, že se nejdříve vytvoří základová deska z jílu a fólie. Pak se na ni dává odpad, který se zde drtí, aby se ušetřilo místo. Poté se vše zasype hlínou a vysadí se zde tráva. Další způsob zpracování odpadu je jeho spalování. Při spalování vznikají

jedovaté výpary, které se zachycují ve speciálním filtru. Tím pádem vychází pouze pára. Jestli se bojíte, že to i tak škodí přírodě, jste na omylu. Když spálíte např. plastový kelímek, tak vznikne stejné množství jedovatého výparu jako při ročním spalování odpadu ve spalovně. Výhoda je, že vzniklý odpad se využije při stavbě silnic a vzniká teplo na vytápění domů. Nevýhodou je, že filtr se musí čas od času vyměnit a uložit jako nebezpečný odpad a dále svážení odpadu z velkých vzdáleností. Dále jsme se bavili o třídění plastů a ostatních materiálů a jejich opětovném využití. Například jsme se dověděli, že u papíru se zkracují a trhají vlákna, a proto se nedá recyklovat do nekonečna na rozdíl od skla. Pak jsou zde plasty, které také nejsou do nekonečna recyklovatelné. Pak jsme řešili otázku, jak se třídí odpady. Bavili jsme se o problematice znečišťování moře. Odpady se tam dostanou z řek. Závěrem jsme se shodli na tom, že vůbec nejlepší je odpady vůbec nevytvářet, což je ale téměř nemožné. Dám Vám ale několik rad, které jejich množství mohou snížit. Například pijte vodu z kohoutku, nepoužívejte igelitové tašky a sáčky na jedno použití, nekupujte si zbytečnosti, které stejně brzy vyhodíte.

Autor: Tobias Kolář, 7. B

Rozhovor s panem učitelem Patákem

- **Jak jste si užíval v důchodu?**
V září jsem byl na dovolené v Bulharsku. Pak čas rychle uběhl a už jsem zase byl zpět ve škole.
- **Jaké jste měl pocity, když jste odcházel ze školy?**
Smíšené. Na jedné straně jsem se docela těšil, na druhé straně jsem cítil určité prázdno.
- **Jak se cítíte zpátky ve škole?**
Dobře. Chyběl mi kontakt s mně blízkými lidmi, které považuji za své přátele, a teď už jsem zase mezi nimi.
- **Jak dlouho už tady na škole učíte?**
Od 1. října 2006.
- **Chtěl jste být vždy učitelem? Věnoval jste se někdy i jinému povolání? Jakému?**
Když jsem nastupoval na pedagogickou fakultu, tak jsem to nějak neřešil. Mé zájmy byly v té době velice rozmanité. Ano, pracoval jsem řadu let u policie a také jsem 5 let řídil ostravskou pobočku celostátní bezpečnostní služby Agency of Security Fenix.
- **Máte nějaké domácí zvíře?**
Ano, mám téměř jedenáctiletého pejska, kterého mi v červnu 2009 darovali žáci tehdejší 9. A poté, co mi umřel bílý pudlík Don.
- **Jak se jmenuje?**
Aša (ale je to kluk).
- **Jaké jsou vaše koníčky?**
Sport (v minulosti jsem hrával basketbal až do svých 63 let), teď se sportu věnuji spíše jako divák, sleduji téměř všechna sportovní odvětví. Také četba knih.
- **Proč jste chtěl být vlastně učitelem?**
Jak už jsem řekl, nijak jsem nad tím nepřemýšlel.

ROZHOVOR

- **A proč jste si vybral právě češtinu?**
Protože jsem se zajímal o literaturu.
- **Z vašich hodin i přestávek víme, že máte rád vtipy a rád veršujete. Psal jste někdy vlastní básně nebo příběhy?**
Vlastní básně jsem psal, když jsem studoval. Na gymnáziu jsme s kamarády pořádali večery vlastní tvorby. Prozaická díla jsem nepsal, na to jsem byl příliš líný.
- **Kdo je váš oblíbený autor?**
Čtu rozličné žánry, v poslední době zejména literaturu faktu, např. knihy V. P. Borovičky. Naposledy jsem přečetl jeho knihu Hřbitov vyzvědačů a nyní mám rozečtenou knihu Milenky a vrazi amerických prezidentů.
- **Jaké máte rád jídlo?**
Vše, co má něco společného s masem (s výjimkou kuřecího). Koprovou omáčku, dušenou mrkev a luštěniny příliš nemusím. Ty sním, avšak pouze v sebeobraně
- **Jakou máte oblíbenou barvu?**
Nemám oblíbenou barvu.
- **Cítíte, že se žáci změnili oproti době, kdy jste začínal učit?**
Rozhodně, ale blíže se k tomu vyjadřovat nebudu. Nechci současné žáky naštvat.
- **Děkujeme za rozhovor.**

Autorka: Irma Stehnová a Nela Morávková, 6. C

Vybrat si budoucí střední školu a následně povolání pro řadu žáků nemusí být jednoduché. Aby si o některých povoláních udělali lepší představu, vyzpovídali žáci osmé třídy své rodiče.

Rozhovor o povolání s maminkou - cukrářkou

- **Jaké je tvoje zaměstnání?**

Pracuji jako cukrářka.

- **V jaké cukrárně pracuješ?**

Pracuji v cukrárně Marek.

- **Kde pracuješ?**

Cukrárna se nachází ve Frýdku–Místku.

- **Chtěla jsi vždycky pracovat jako cukrářka?**

Ne.

- **Co jsi teda chtěla dělat jako malá?**

Chtěla jsem být učitelka v mateřské školce nebo moderátorka.

- **Co jsi studovala?**

Střední školu gastronomickou ve Frenštátě pod Radhoštěm.

- **Co v práci děláš?**

Zákusky, dorty, zmrzliny.

- **Co děláš nejradši?**

Nejradši vyrábím narozeninové dorty.

- **Baví tě ta práce?**

Ano, moc mě baví.

Autorka: Vendula Čuntová, 8. A

Rozhovor o povolání se zdravotní sestrou

- **Jaké je Vaše zaměstnání?**
Pracuji jako zdravotní sestra.
- **Mohu se zeptat, kde pracujete?**
Pracuji v Městské nemocnici v Ostravě na endoskopickém pracovišti.
- **Co v práci na Vašem pracovišti děláte?**
Moje práce spočívá v asistenci lékařům při endoskopických výkonech jako je například vyšetření žaludku nebo tlustého střeva speciálními přístroji. Připravuji pacienty k zákrokům a asistuji u nich.
- **Co a kde jste studovala, abyste mohla vykonávat svou profesi?**
Studovala jsem vyšší zdravotní školu a udělala si speciální endoskopickou akreditaci.
- **Chtěla jste vždy dělat toto povolání?**
Ne. Jako malá holka jsem chtěla být prodavačka, později učitelka. Po skončení všeobecného gymnázia jsem si zvolila zdravotní školu a postupně se v povolání našla.
- **A poslední otázka. Stává se, že někdy někdo umře u vašich výkonů?**
Jsou to vyšetření, která jsou invazivní. To znamená, že přístroje jsou zavedeny uvnitř pacienta. Jedná se o vyšetření, která jsou pro pacienty velice důležitá, v akutních případech život ohrožující např. krvácení.
Takže ano, velice zřídka, ale stává se to.

Autor: Matěj Macura, 8. A

Rozhovor o povolání s administrativní pracovnící

Dneska přijala mé pozvání k rozhovoru administrativní pracovníce, která nám poví něco o své práci.

- **Jakou školu jste vystudovala?**
Vystudovala jsem obor administrativní pracovník a management obchodu a podnikání.
- **Co Vás vedlo k výběru tohoto oboru?**
Především představa, že by mě bavila práce s počítačem a agenda, která k práci v administrativě patří.
- **Jak dlouho toto povolání děláte?**
Již 20 let v téže firmě. Což přináší mnohaleté zkušenosti, taktéž větší pravomoci a důvěru zaměstnavatele.
- **Bylo toto povolání Vaším snem?**
Rozhodně ne.
- **Co obnáší Vaše povolání?**
Veškeré vedení agendy společnosti. To znamená zpracování bankovních účtů, platby, výpisy a párování s účetním programem. Zhotovení vydaných faktur, pokladních dokladů, vyřizování emailů, plateb a smluv souvisejících s fungováním a řízením firmy. A mnoho dalšího dle specifikace práce, kterou nabízíme.

- **Baví Vás vaše povolání?**
Zpočátku mě mé povolání uspokojovalo, dnes již pociťuji stereotyp.
- **Děkuji Vám za rozhovor.**

Autorka: Kateřina Janků, 8. A

Rozhovor se spolužačkou Adrianou Bierošovou

Ve středu 18. 12. 2019 jsme šli tradičně jako každý rok na vystoupení TK Trendu. Představili se nám taneční skupiny a páry. TK Trend je nejlepší taneční klub v České republice a chodí do něj spousta talentovaných lidí. Mimo jiné i má spolužačka a já jsem s ní udělala krátký rozhovor:

- **Jak ses dostala k tanci?**

Už ani nevím.

- **Jak dlouho tančíš?**

V páru 2 roky. Celkově 5 let.

- **Jak často máš tréninky a jak dlouho trvají?**

6 krát týdně, obvykle 6 hodin. Jak kdy.

- **Máš nějaký taneční vzor?**

Můj taneční vzor je Vera Bondarera a Yulia Zagoruychenko.

- **Jaké taneční oblečení nejraději nosíš?**

Tepláky.

- **Jak jsi poznala svého tanečního partnera?**

Přes kamarády, na soustředění.

- **Který tanec máš nejraději?**

Sambu a Rumbu.

- **Zaznamenala jsi už nějaké taneční úspěchy?**

Na Taneční lize v Kroměříži jsme loni byli pátí, letos v Praze na Taneční lize čtvrtí a Mistrovství ČR v Praze se nám moc nepovedlo. Skončili jsme až na desátém místě.

- **Máš nějaké oblíbené zpěváky?**

Nemám.

- **Jaké jsou tvé oblíbené filmy?**

Dívám se spíš na seriály.

- **Co ráda jíš?**

Všechno.

- **Jaký je tvůj oblíbený předmět ve škole?**

Angličtina.

- **Čím bys jednou v životě chtěla být?**

Ortodontistka, terapeutka nebo právník.

Děkujeme za rozhovor a ať se Ti daří.

Autorka: Natálie Oblouková a ilustrace Aneta Holmanová, 8. A

Recitační soutěž

27. ledna se v naší škole uskutečnilo školní kolo recitační soutěže. Soutěžilo se na prvním stupni ve dvou kategoriích: 2. – 3. ročník a 4. – 5. ročník.

Vítězové první kategorie:

1. místo **Anna Zdražilová** z 2. B, báseň *Strašidýlko z Bubákova*
2. místo **Matyáš Parma** z 2. B, báseň *Ufo, ufo, ufo*
3. místo **David Stuchlý** z 3. B, báseň *Sudoku*

Vítězové druhé kategorie:

1. místo **Tereza Honová** z 5. B, báseň *O chytrém Budulínkovi*
2. místo **Marek Neuvirt** z 5. A, báseň *Příběh z nemocnice*
3. místo **Petr Zdražil** z 4. A, báseň *Anděl strážný*

Všichni žáci se soutěže zhostili velmi zodpovědně a všechny výkony byly velmi pěkné. Na posluchače i porotu ale udělala velký dojem recitace Marka Neuvirta z 5. A, který se se všemi podělil o svůj životní příběh, jež mu do formy básně přepsal jeho tatínek. Vy, kteří jste jej nemohli slyšet, tak si jej můžete alespoň přečíst níže.

Příběh z nemocnice

Před rokem stalo se jednomu chlapci,
že v puse měl u zubu malinký váček.
Na střeších hned o tom mluvili vrabci,
ta zpráva však měla svůj tajemný háček.

Sešli se lékaři, dumali, pátrali,
pak závěr sdělili: „Musí jít pryč!“
Pro kluka malého co pak to znamená?
Bude to bolet? Vezmou snad rýč?

Nic z toho se nestalo. Uf, to je dobře!
Pak čekání na rozbor. Co bude dál?
Telefon zazvonil, maminka zvedla jej.
Smutek ji zahalil, jak pletený šál.

A pak to začalo. Je to moc vážné!
Není to legrace. Co chlapce čeká?
To nikdo nevěděl, nikdo to netušil.
Člověk se cítil jak divoká řeka.

Ewingův sarkom, tak zvláště to znělo.
Odběry krve a milé sestřičky.
Děti co bez vlasů na lůžku ležely.

Zdravotní klauni, co zpívali písničky.

Týdny a měsíce, častokrát v bolesti.
S tátou a maminkou střídavě na lůžku.
Zápas o život. Ten chlapec chtěl zvítězit!
Naději držel si u sebe v batůžku.

V těžkém tom období, poznáte přítele,
ten kdo vám zavolá, napiše, povzbudí.
I malý obrázek vážně moc potěší,
k životu, k radosti znovu vás nabudí.

To vše jej drželo. V Bohu měl naději.
Mluvil s ním v bolesti, sílu mu dodával.
Ten chlapec zakusil v modlitbě zázraky,
když padl, znovu vstal. Prostě to
nevzdával!

Už to má za sebou, vlasy mu narostly.
Na tváři vidíte, že úsměv zas má.
Snad se to nevrátí! Otočme list.
To je můj příběh, tím chlapcem jsem já.

Autor: Ivo Neuvirt

Paměť' mojí rodiny

V tomto článku navazujeme na projekt z předešlého čísla Bělásku v mapování dějin 20. století. V hodinách dějepisu se žáci pod vedením p. uč. Ondřejčkové zaměřili na to, jak tuto dobu prožívali naši prapradědové a praprababičky.

Podívali se na klíčové události československých a českých dějin, konkrétně na první a druhou světovou válku, rok 1948, rok 1968 a Sametovou revoluci a jako poslední bod jsme si určili rozdělení Československa v roce 1993. Níže si můžete přečíst ukázkou práce Hany Valentkové.

Historie rodiny

Zamyslím-li se nad úkolem psát o svých pradědečcích a prababičkách, zjišťuji jak je někdy život složitý. Každý člověk má tátu, dva dědečky a čtyři pradědečky. Já o pradědečcích z tátovy strany vůbec nic nevím, protože babička a děda z tátovy strany, taťku od nich stranili, ale z máminy strany mám zase pradědečky tři. Dědečka měla jeho máma jako svobodná matka a až po 12-ti letech se provdala za jiného. Biologický pradědeček pracoval během 2. světové války v Železárnách a strojárnách v Olomouci. Zde se různě zesilovaly a pancéřovaly lokomotivy a vagony pro dopravu zbraní a munice. Železárny jsou dodnes v provozu a sídlí přímo u hlavního nádraží v Olomouci. Byly tedy pro tuto válečnou činnost přímo předurčeny.

Druhý pradědeček – tedy nevlastní - byl ročník 1921. Je známé, že právě ročník 21 byl násilně přemístěn v roce 1939 na nucené práce do Německa. Zde se zaučil na zámečníka, naučil se pracovat se železem, svařovat, vrtat, brousit apod. Tito lidé se podíleli na výrobě zbraní pro armádu Adolfa Hitlera. Po válce využil své dovednosti při provozu a údržbě cukrovaru v Brodce u Přerova.

Třetí pradědeček (táta od babičky) byl Slovák a žil v obci Skalité u Čadce. Slovenská armáda z počátku bojovala na straně Německa. Vojáci ale později přebíhali k Rusům,

později k partyzánům a bojovali proti jednotkám Německa. Toto vše prožil i pradědeček. Brzy zjistil, že Hitler si ze Slovenské země udělal jen nárazníkové pásmo (území) pro válku se Sovětským svazem. Po útěku ze slovenské armády přešel k partyzánům, kteří působili na Kysucích. Válka skončila, ale boje partyzánů ne. Slovenskem se valila vlna proněmeckých band z Ukrajiny, kteří ještě v letech 1946 a 1947 vypalovali vesnice a zabíjeli ženy a děti (civilní obyvatelstvo). Vedl je Bandera. Teprve koncem roku 1947 se pradědeček vrátil

do svého domova a začal žít civilním životem. Podlomené zdraví z těchto let mu ale dlouhý život nedopřalo.

Chci ale ještě uvést to, že nejen muži bojovali v 2. světové válce. I prababička z dědečkovy strany pracovala pro armádu. Sigma Olomouc (sídli v Lutíně) je firma známá výrobou čerpadel a pump. Za války se výroba ale změnila na montáž zápalných bomb. Často prababička vyprávěla, jak pracovali stále s rukama pod vodou, protože bomby se plnily bílým fosforem a ten na vzduchu okamžitě vzplane.

Prababička z babiččiny strany pracovala ve zbrojovce v Bánské Bystrici, kde se vyráběly náboje do kulometů a děl za 2. světové války.

Je zajímavé zamyslet se nad činností našich předků. Mrzí mě, že z tátovy strany pradědečky neznám. Jistě i zde proběhlo několik zajímavých životních osudů.

Autorka: Hana Valentková, 9. C

Na zajímavé osudy předků navážeme článkem, který nás posune do trochu bližší historie až téměř současnosti.

Stavba školy

Maminčin bratranec Rudolf byl objevitel a cestovatel. V roce 2001 se rozhodl, že v jedné čínské vesničce v Tibetu postaví pro místní děti školu.

Vše začalo tak:

Rozhodl se zjistit, jestli tam vůbec škola je. 15. 4. 2001 podnikl veškeré kroky k vybudování školy pro místní děti. Sepisoval, zjišťoval různé požadavky, které jsou nutné, aby tento svůj nápad mohl uskutečnit.

Později zakoupil letenky a začal se připravovat na cestu. Termín letu byl naplánován na 5. 5. 2001. Měl bezva kamaráda, který se rozhodl podpořit jeho nápad. V den odletu se mu to trochu zkomplikovalo, protože se nemohl dostat na letiště, jelikož byly problémy na vozovce a málem let nestihl. Naštěstí let stihl. Po příletu do země ho čekala jedna známá, kterou už tam kdysi dávno poznal. Byla to velká výhoda, protože mu pomohla se vším, co bylo potřeba ohledně úřadů.

Věděl, že ho bude čekat dlouhá a nelehká cesta, ale i přesto se rozhodl udělat vše, co je v jeho silách. Druhý den se vydal na cestu, která trvala přes 10 h. Po příjezdu na dané místo ho čekala schůzka s tzv. vůdcem vesnice. Nebylo to klasické jednání jako u nás, ale byla to taková pohodová diskuze. Vůdce vesnice nevěřil tomu, co mu Ruda říká. Byl z toho v šoku. A když mu Ruda řekl odkud je, tak nevěděl, kde je Česká republika. Bratranec se pousmál a vůdce objal.

TVORBA ŽÁKŮ

Veškeré kroky k danému snu trvaly několik měsíců. Po vyřízení veškerých záležitostí se stavba školy konečně rozjela. V polovině stavby musel Ruda odletět zpět do Čech, ale kamarád tam zůstal a dohlížel na průběh stavby, kterou bratranec sám sponzoroval.

Po těžké a namáhavé práci se konečně stavba začala podobat škole. Po měsíci se Ruda opět vrátil za svým kamarádem do Tibetu. Stavba školy trvala více než rok, ale 4. 6. 2002 byla úspěšně dokončena.

Zní to možná divně, ale když má člověk finance a vidí kolik lidí na světě potřebuje pomoci, musel by být miliardářem, aby mohl pomoci všem, kteří to potřebují, a i tak by to bylo málo. A tak aspoň jeden sen jednoho kluka z Čech pomohl zlepšit život několika chudých dětí z Tibetu.

Autor: David Polcer, 9. B

Anglické divadlo A Nut from Arizona

Dne 19. 12. jsme navštívili anglické divadlo. Hráli v něm žáci Gymnázia Olgy Havlové. Divadlo bylo o obchodníkovi Nutovi, který jezdil ve svém traktoru a prodával oblečení. Už dlouho si vybíral ženu, ale byl nerozhodný a nevěděl, jakou si vybrat. Měl také svého domácího mazlíčka, pumu, která mu pomáhala vydělávat peníze, prodávat oblečení a vybrat si manželku. Potkal ji během obchodní cesty. Příběh dopadl dobře. Nut si ženu vybral a šťastně se oženil s dcerou svého kamaráda.

Divadlo se mi líbilo, protože jsem si procvičila anglický jazyk. Už se těším až příště půjdu zas.

Autorka: Natálie Oblouková, 8. A

Anglické divadlo

Naše třída 6. C a třídy 6. A a 6. B vyrazily do K-tria na anglické divadlo. Téma divadla bylo Siroťčinec slečny Peregrinové pro podivuhodné děti. Příběh vypráví o klukovi, kterému se zdá sen, že ho honí monstra. Pak se na scéně objeví dědeček, který pronásleduje monstra. Ta ovšem ostatní lidi nevidí. Monstrum ale dědu zabije. Potom maminka probudí Jacoba. Ten do školy nedojde a cestou dostane do zvláštního cirkusu. Připojí se k dětem, které v cirkusu vystupují. Zjistí, že jsou tyto děti zvláštní a mají nadpřirozené schopnosti. Cirkus chtěly napadnout monstra, a proto ředitelka cirkusu vytvoří časovou smyčku, ve které už zůstanou navždy a monstra je proto nezlikvidují. Po nějaké době Jakob smyčku opustí a monstra ho začnou padat. Tak se vrátí zpět. Společně zabijí monstra a všichni žijí spokojeně.

Autorka: Irma Stehnová, 6. C

Hunger games

Filmová trilogie Hunger games je jeden z filmů, který mě v posledních letech zaujal a vryl se mi hluboko do paměti. Proto bych se s vámi ráda podělila o jeho obsah.

Děj filmu se odehrává v Panemu, což je vymyšlená země. Panem je rozdělený na 12 krajů. Původně měl 13 krajů, ale 13. kraj lidé Kapitoly (hlavního města) vybombardovali a od té doby je úplně zničený. Každý kraj má nestarosti určitou speciální činnost jako rybolov, těžbu uhlí, tkaní látek, farmaření, vyrábění elektrotechniky apod. Výrobky z krajů dávají Kapitoly. Pro zemi Panem je typické, že se zde každý rok v době sklizně konají Hladové hry. Probíhají tak, že z Každého kraje je vybrán muž a žena, kteří bojují

poté v aréně na život a na smrt. Vítěz bude pak zahrnut bohatstvím a věčným životem.

Hlavní hrdinkou je Katniss Everdeenová, která je z 12. kraje, kde se hlavně těží uhlí. Do hladových her byla vybrána její sestra Prim. Katniss se ale obětovala a přihlásila se místo ní.

Spolu s ní byl z tohoto kraje vybrán chlapec Peeta. Jedou vlakem do Kapitoly, potkají vítěze hladových her, který se stane jejich trenérem. Připravují se na hry ve výcvikovém centru než nastane osudný den a Katniss nastoupí v aréně proti 23 protivníkům (splátcům). V aréně se nachází Roh hojnosti, kde jsou zbraně, jídlo a další věci. Aréna je obrovská, obsahuje les, louku, malé jezírko a kolem je silové pole, které znemožňuje únik.

Cílem hry je zabít ostatní spoluhráče. V průběhu boje se Katniss a Peeta stanou spojenci a ke konci přežijí pouze oni a jeden splátc z 1. kraje Cato. Společně se potkají na vrchu Rohu hojnosti. Cato škrtí Peetu, ale Katniss mu pomůže a zůstanou nakonec sami dva. Protože vítězem může být jen jeden, rozhodnou se umřít společně, tak že se otráví jedovatými bobulemi. Ve chvíli, kdy už je chtějí opravdu sníst, hlasatel je oba vyhlásí vítěze a oni se oba šťastně vrací domů.

Autorka: Nela Morávková, 6. C, ilustrace Aneta Holmanová, 8. A

Já a morče

Mám doma morče, mám ho ráda.
Mám ho za svého kamaráda.
Jednou jsme tak spolu byli,
moc jsme si to užili.

Šli jsme spolu na trávu
a uviděli strakatou krávu.
Morče na ní kvíky, kvíky!
a já zase tyty, tyty!

Pozor! Vždyť kráva je těžší!
Myslím, že stranit se od ní bude snazší.
Neboj, ještě ji uvidíme!
Až si spolu zase vyrazíme.

Když jsme přišli domů,
lehla jsem si na postel.
Spadla jsem z ní hlavou dolů,
morče na mě: „A teď si to usteť!“

Každý den se mazlíme,
před tím nežli usne.
Někdy to ale bolí,
protože mě kousne!

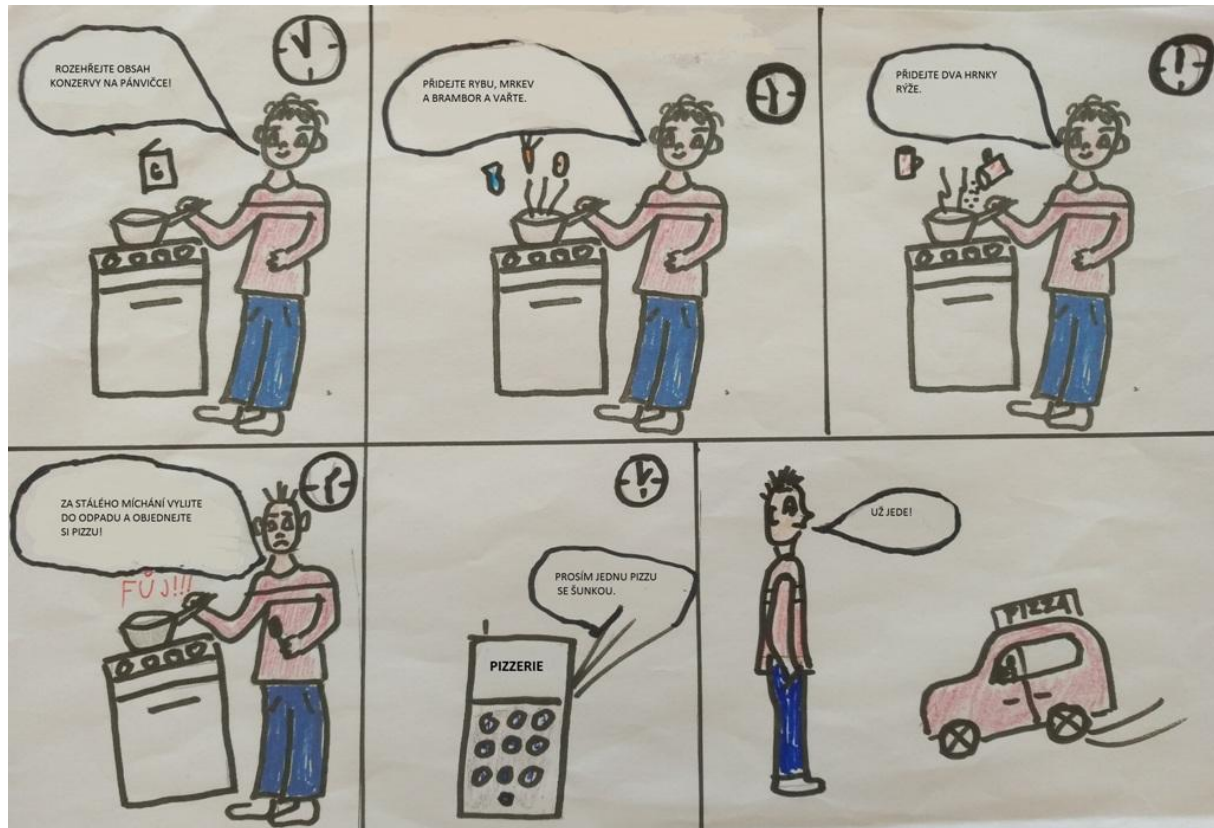
Autorka: Daniela Karkošová, 8. A

Autor: Michal Šebesta, 5. B

Recept na rychlý guláš

Autor: Richard Konečný, 5. B

Dopis o Zemi

Drahá Scarlett,

ráda bych se s tebou podělila o celkový názor na svět.

Je úplně jiný než dříve, doba je zrychlená a máme vyvinutější technologie. Počítače, tablety, dotykové mobily a další vymoženosti. Někteří lidé se řídí energií vesmíru, jiní zase radami kamarádů nebo rodičů, ale nikdo nepřemýšlí sám za sebe.

Lidé nepřemýšlí nad tím, jak svými výtvary znečišťují ovzduší a životní prostředí. Neuvědomují si, že pokud tohle budou dělat dál, tak už tady nebudeme mít kde žít. Budou tady tisíce tunové hory odpadků, stovky karantén kvůli virům, chřipkovým epidemiím a dalším nebezpečným nebo smrtelným nákazám.

Všichni v této době jsou pohodlní nebo chtějí ušetřit čas. Kdysi neměla rodina žádné nebo měla jedno auto, v dnešní době má v rodině auto každý člen. Čím více aut, tím více znečištěného ovzduší Země, lesy nestíhají ovzduší čistit, neboť lidé ničí i lesy kácením. Poté prodají pozemek firmě, která na stejném místě postaví haly nebo továrnu. Zeleně ubývá. Lidé se pořád za něčím honí.

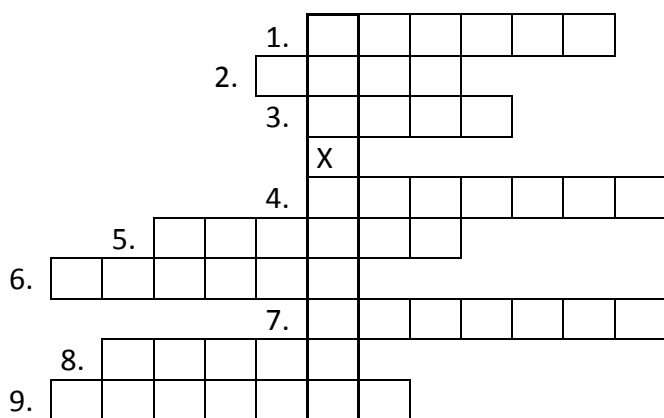
DOBA JE USPĚCHANÁ.

Dnešní doba a její postup vede k ZÁNIKU ZEMĚ.

Tvá Nela.

Autorka: Nela Morávková, 6. C

Křížovka

1. Sladké brambory.
2. Druh sýru, náhražka za maso.
3. Knedlíčky do polévek.
4. Dnes velmi populární zelené ovoce podobné hrušce.
5. Francouzské palačinky.
6. Smažené čtverečky s mřížkou.
7. Smažený chléb.
8. Typické japonské jídlo.
9. Dlouhé těstoviny z Itálie.

Autorka: Aneta Holmanová, 8. A

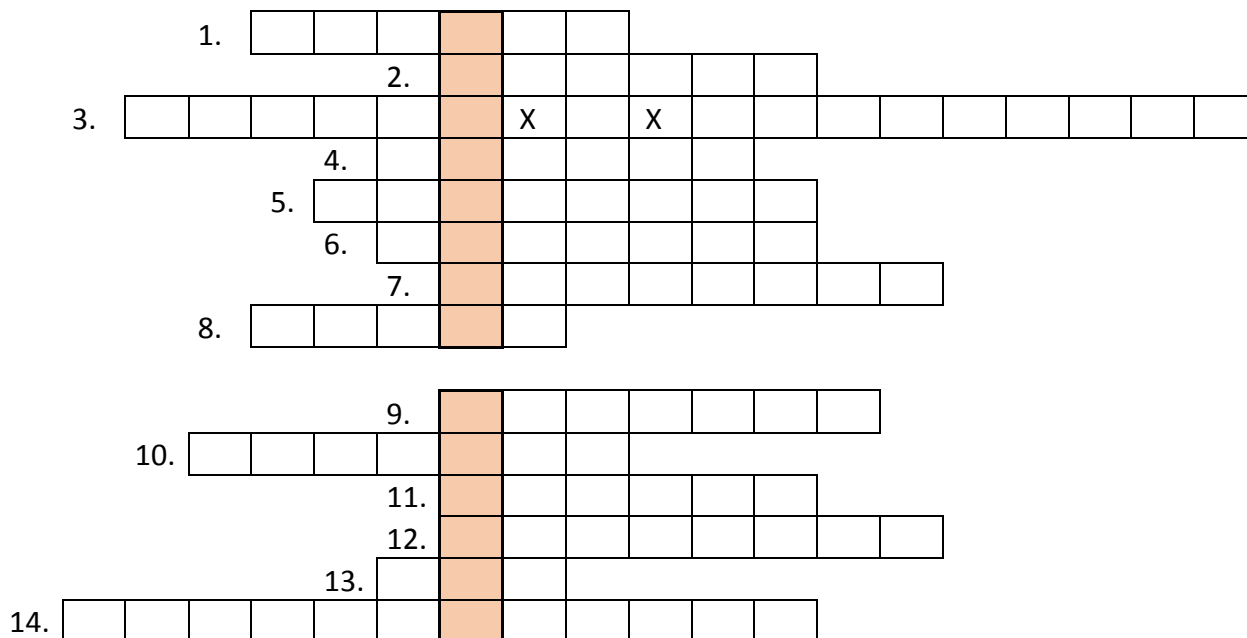
Najdi sedm rozdílů

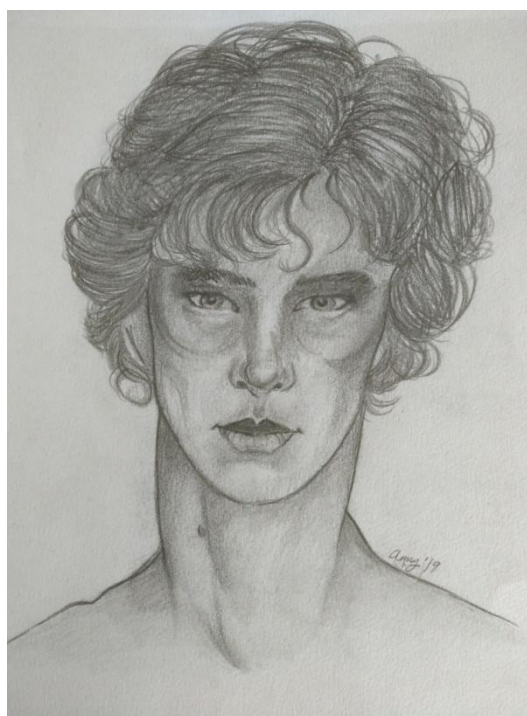
Autorka: Michaela Proroková, 6. B

Detektivní křížovka

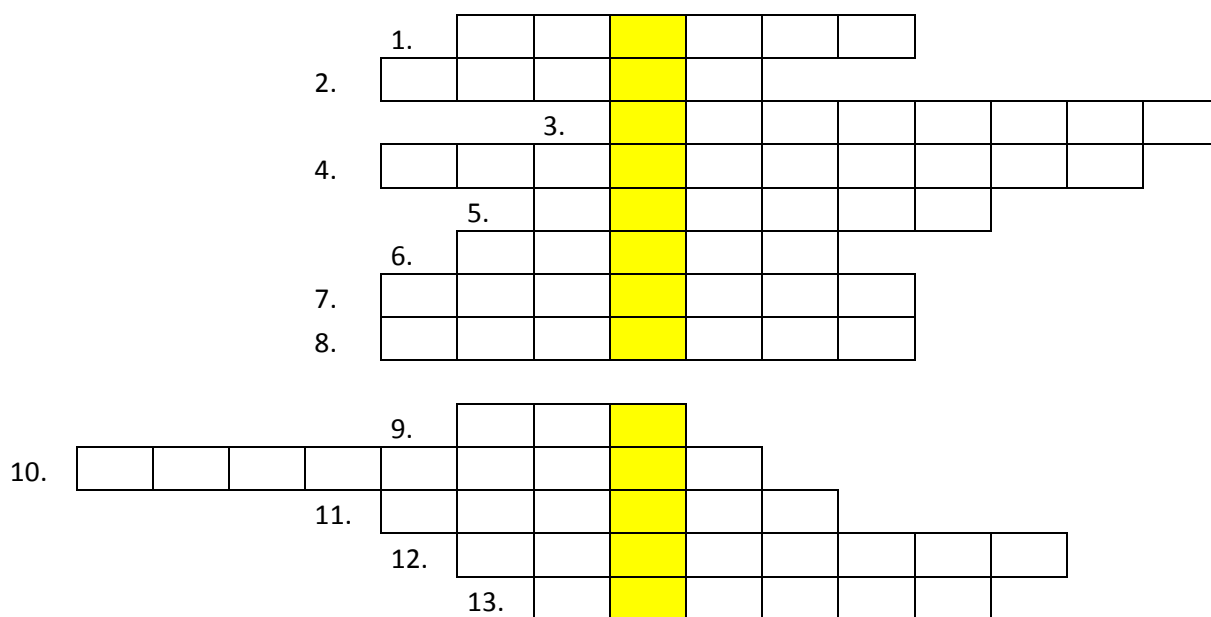

1. Společník nejznámějšího detektiva.
2. Hudební nástroj, na který hraje detektiv Holmes.
3. Název prvního dílu, ve kterém vyskytuje detektiv Holmes.
4. Křestní jméno spisovatele Conana Doylea.
5. Osudová žena detektiva Holmese.
6. Německý detektivní seriál o dálniční policii.
7. Příjmení autorky slavného detektiva Poirota a slečny Marplové.
8. Bez čeho nemůže kuřák detektiv Holmes existovat?
9. Křestní jméno detektiva Poirota.
10. Starší bratr detektiva Holmese.
11. Kde působí detektiv Holmes?
12. Napoleon zločinu podle detektiva Holmese.
13. Nejznámější psí detektiv.
14. Ulice, na které bydlí detektiv Holmes.

Autorka: Aneta Holmanová, 8. A

Křížovka

1. Předmět, který na naší škole vyučuje pan Krejčíček.
2. Zakázaná věc při testu.
3. Věc, kterou používáš v geometrii na dělení kružnic.
4. Nejpopulárnější cizí jazyk, který se u nás ve škole vyučuje.
5. Něco jako stůl, žáci na tom píší.
6. Něco, na čem sedíš.
7. Zvuk, který ohlašuje hodinu/přestávku.
8. Stroj, který používáte v informatice.
9. Používá se u počítače, ale může to být živé zvíře.
10. Po hodině vždy následuje ...
11. Místnost s kabinkami, umyvadly a zrcadly.
12. Hodina při které se cvičí.
13. Píší na ní učitelé a žáci a je v čele třídy.

Autorka : Nela Morávková, 6. C

ŘEŠENÍ

Řešení křížovek a rozdílů ze str. 11 až 15.

1. B A T Á T Y
2. T O F U
3. N O K Y
X
4. A V O K Á D O
5. C R E P E S
6. W A F F L E
7. T O P I N K A
8. S U S H I
9. Š P A G E T Y

1. W A T S O N
2. H O U S L E
3. S T U D I E X V X Š A R L A T O V É
4. A R T H U R
5. A D L E R O V Á
6. K O B R A 1 1
7. C H R I S T I E
8. D Ý M K A
9. H E R C U L E
10. M Y C R O F T
11. L O N D Ý N
12. M O R I A R T Y
13. R E X
14. B A K E R S T R E E T

1. F Y Z I K A
2. T A H Á K
3. K R U Ž Í T K O
4. A N G L I Č T I N A
5. L A V I C E
6. Ž I D L E
7. Z V O N Ě N Í
8. P O Č Í T A Č
9. M Y Š
10. P Ř E S T Á V K A
11. Z Á C H O D Y
12. T Ě L O C V I K
13. T A B U L E

Členové redakce: Aneta Holmanová, 8. A, Oblouková Natálie, 8. A, Tobias Kolář, 7. B, Nela Morávková 6. C, Irma Stehnová, 6. C

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Své příspěvky můžete posílat na e-mail: lucie.kr@seznam.cz

Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory. Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit, přepsat, cenzurovat a drobně upravit.